Anni Huotari

Helsingin Sos.-dem. Naisyhdistyksen piirissä, missä vuosien kuluessa useissa eri yhteyksissä oli pohdittu vanhusten asemaa, oli Anni Huotari eräs innokkaimpia puoltajia niille ajatuksille, joita esitettiin oman vanhainkodin tarpeellisuudesta. Niinpä sitten asian kypsyttyä ja Vanhainkodin Kannatusyhdistyksen perustamisen tullessa ajankohtaiseksi lankesikin miltei luonnostaan, että juuri hänestä, perustavan kokouksen avaajasta tuli myös yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja. Tätä tehtävää hän sitten sydämensä lämmöllä hoiti aina kuolemaansa saakka.

Anni Huotarin nimi liittyy varsin kiinteästi sosialidemokraattisen työväenliikkeen vaiheisiin. Hän syntyi Viipurissa kesäkuun 13 pnä 1874 ja joutui jo varhain mukaan ensin raittiusliikkeeseen ja sitten ompelijattarien ammattiosastoon ja sos.-dem. puolueeseen. Jo ensimmäisenä toimintavuotenaan hänestä tuli osastonsa puheenjohtaja ja v. 1902 hän oli edustajana Sos.-dem. Naisliiton edustajakokouksessa. Liittotoimikunnan siirtyessä Viipuriin hän toimi liiton sihteerinä vv. 1902—05 ja puheenjohtajana 1905—06. Liiton puheenjohtajana hän toimi myös vv. 1932—40, jolloin hänet valittiin kunniapuheenjohtajaksi.

Äänioikeustaisteluun Anni Huotari osallistui koko nuoren mielensä innostuksella ja tuli myös jo ensimmäisissä vaaleissa v. 1907 valituksi eduskuntaan. Sen jälkeen hän oli edustajana monien valtiopäivien ajan, viimeksi v:sta 1932 lähtien Uudenmaan vaalipiirin edustajana.

Myös kunnalliseen toimintaan, mm. Helsingin kaupunginvaltuuston ja lastensuojelulautakunnan jäsenenä, Anni Huotari osallistui monet vuodet.

Näissä puitteissa käy mahdottomaksi luetella läheskään kaikkia niitä luottamustehtäviä, jotka Anni Huotarille uskottiin. Kuitenkin on todettava, että kaikista niistä oli hänelle rakkainta ja läheisintä sos.-dem. naisliike ja sen parissa tehtävä sosiaalinen toiminta sekä raittiustyö. Sosiaalisen mielen innoittamana hän monin tavoin uurasti vuosikymmenien ajan vähäosaisten aseman parantamiseksi.

Ihanteellisuus, tinkimättömyys ja palava usko ovat tunnuskuvia Anni Huotarista ja hänen muistonsa elää vielä voimakkaana sosialidemokraattisten naisten keskuudessa.

Onnistuneen ja virkistävän loman vietätte

Kallioniemen kesäkodissa

Sipoon saariston kauniissa Katariinansaaressa.

Erinomainen tilaisuus saunomiseen, urheiluun, uintiin ja auringonpalvontaan.

Viihtyisät huoneet, maukas kotiruoka ja mikä parhainta, erittäin edulliset hinnat.
Tervetuloa!

Kuuluisan Sääksjärven ihastuttavat uimarannat odottavat lomailijoita ja viikonlopunviettäjiä.

Kesäkoti Kotoranta

tarjoaa alkavanakin kesänä tilaisuuden virkistävien ja terveellisten lomapäivien viettoon.

Ihanteelliset uinti-, saunomis- ja retkeilymahdollisuudet.

Edulliset täysihoitohinnat.

Nykyaikaista tietoutta kotien hyvinvoinnin edistämiseksi ja perheenemäntien ammattitaidon kehittämiseksi

Kursseja ja luentoja:

Kotini ja ruokani tänään
Revinnäis- ja rottinkityöt
Lampunvarjostin- ja pukuompelu

Kotineuvontaliitto ry

Helsinki, Paasivuorenkatu 5, h. 30, puh. 77 01 90

Yksimielinen toiminta rakentaa tulevaisuutta

▼

SUOMEN PAPERITEOLLISUUDENTYÖNTEKIJÄIN LIITTO R.Y.

Ida Aalle-Teljo

Ida Aalle-Teljo, jonka nimi sosialidemokraattisesta naisliikkeestä puhuttaessa mainitaan ensimmäisenä, liittyy todellisena uranuurtajana myös vanhainkotityöhön. Vanhainkodin Kannatusyhdistyksen, sittemmin Vanhojen Huollon puheenjohtajana, hän toimi vuodesta 1943 vuoteen 1954, jolloin hänet nimitettiin kunniapuheenjohtajaksi. Hänen puheenjohtajakautensa oli todellisen toiminnan ja uurastuksen aikaa, jolloin myös eräs suurimmista haaveista Käpyrinne muuttui todellisuudeksi.

Ida Aalle-Teljo syntyi toukokuun 6 pnä 1875. Jo varsin nuorena hän tuli Helsinkiin ansiotyöhön ja osallistui Raittiusyhdistys Koiton ja Helsingin Kansanopiston toimintaan. Kun Helsingin Työväenyhdistyksen Naisosasto v. 1898 perustettiin oli hän perustajien joukossa ja valittiin nuoruudestaan huolimatta osaston puheenjohtajaksi. Pidettäessä tämän osaston toimesta ensimmäinen koko maata käsittävä työläisnaisten edustajakokous oli Ida Aalle-Teljo sen puheenjohtajana ja tuli valituksi liittotoimikunnan jäseneksi. Kun liittotoimikunta v. 1906 muutettiin Viipurista Helsinkiin valittiin hänet puheenjohtajaksi, jota tointa hoiti monet vuodet. Ida Aalle-Teljo oli myös Suomen työväen Puoluehallinnon ensimmäinen naisjäsen ja Puoluehallinnon ensimmäinen vakinainen naispuhuja.

Ensimmäiseen kansanvaltaiseen eduskuntaan valittiin Ida Aalle-Teljo v. 1907 ja oli edustajana yhtämittaa vuoteen 1918, jolloin hänen edustajakautensa tunnetuista syistä keskeytyi. Vankilasta vapauduttuaan hän eli eräitä vuosia syrjässä yksityishenkilönä, mutta koottuaan taas voimiaan hän jälleen ryhtyi aktiivisesti puolue- lähinnä sosiaaliseen toimintaan pysyen vireänä ja työtarmoisena aina kuolemaansa saakka, mikä tapahtui kesäkuun 17 pnä 1955.

Ida Aalle-Teljo oli harvinainen persoonallisuus, ystävällinen, äidillinen, voimakastahtoinen, sitkeä ja ennenkaikkea uskollinen kerran omaksumalleen asialle. Vanhainkoti Käpyrinne on tavallaan mittava muistomerkki Ida Aalle-Teljon vuosikymmeniä, vähäosaisten hyväksi kestäneestä, uhrautuvasta työstä.

Elämän kunnioitusta oppimassa

Kodin asukkaana on pian vuoden ollut Vanhojen Huollon pitkäaikainen johtokunnan jäsen ja rahastonhoitaja, rouva Olga T a i n i o, jonka kauniissa, sairasosastolla sijaitsevassa huoneessa vietämme pienen tuokion.

— Enpä todellakaan, puuhatessani tovereitteni kanssa tätä taloa tullut koskaan ajatelleeksi, että minäkin viettäisin päiviäni tämän kodin suojissa. Tuskinpa sitä olisin tehnytkään ellei valo silmistäni olisi himmentynyt. Työtarmoa ja varmaan voimiakin olisi vielä riittänyt ainakin joksikin aikaa eteenpäin. Kun kohtalo kuitenkin oli viitoittanut minulle tällaisen tien kiitin Luojaani, että meillä on olemassa tämä koti, johon hädän tullen voi turvautua.

— Täytyy sanoa, että vasta nyt, kun asia on tullut omakohtaiseksi, ymmärrän täydellisesti tällaisen kodin merkityksen. Samalla olen myös todennut, että olemme tämän kodin niin sisäisessä kuin ulkoisessa rakenteessa onnistuneet hyvin. Olemme todellakin löytäneet sen mitä aikoinamme lukuisia suunnitelmia tehdessämme haimme. Meiltä, Vanhainkodin Kannatusyhdistyksen jäseniltä puuttui suuressa määrin kokemusta siitä, mitä kaikkea näin suurimittaiselta talolta vaaditaan. Esimerkkejäkään ei ollut helposti saatavissa, joten alusta pitäen jäi kaikkien suunnitelmien teko niiden onnistuminen ja mahdollinen epäonnistuminen yhdistyksen johtokunnan vastuulle. Ja niinkuin jo sanoin, mielestäni tämä kokeilumme on onnistunut miltei odottamattoman hyvin. Olemme saaneet pystytetyksi laitoksen, joka tosin on laitos, mutta vastaa myös mitä suurimmassa määrin kotia.

— Valitettavaa vain on, että se on jo nyt osoittautunut liian pieneksi. Etenkin miehille varattua asuintilaa pitäisi olla runsaammin. Vanhat miehet ovat varmaan saamattomampia ja turvattomampia kuin vanhat naiset. Tätä rakennusta ei kuitenkaan voitane laajentaa, mutta toivottavasti joskus tulevaisuudessa voimme perustaa toisen vastaavanlaisen kodin.

Rouva Tainion huonetta somistavat hänen omat huonekalunsa ja lukuisat pikkuesineet, tyynyt ja valokuvat.

— Sehän se niin hauskaa onkin, toteaa hän, kun kaikki on omaa. Ja aika täällä menee paljon paremmin kuin aluksi luulinkaan. Aamupäivät ovat hiljaisia, mutta täytyyhän ihmisen joskus syventyä ajattelemaankin. Kun näkö on mennyt, terästyy muisti uskomattomalla tavalla, sen olen havainnut. Niinpä muistan esimerkiksi puhelinnumeroita vaikka missä määrin. Samoin sanomalehtiuutiset, joita minulle päivittäin luetaan jäävät mieleeni paremmin kuin niitten lukijoiden. Lapsenlapseni käyvät tervehtimässä minua joka viikko ja kuuntelen ahkerasti radiota, joten yksinäisyyttä en ehdi tuntea.

Tullessani tervehtimään rouva Tainiota oli hänen luonaan neiti Metsä pitämässä päivittäistä pientä lukutuokiota. Sillä hetkellä oli syventymisen kohteena Albert Sshweitzerin Elämän kunnioitus. Tämän todettuani oli pakko hetkiseksi hiljentyä ja samalla havaita, miten syvää kunnioitusta Olga Tainio on aina tuntenut elämää kohtaan ja miten ihmeteltävä taito hänellä on saattaa sanoittakin osalliseksi tästä myös lähellään olevat.

Tilaa ja tutustu Aikakauslehti Tulevaisuuteen!

Lehti maksaa 750:—, ja puolivuosik. 400:—.

Me 52-vuotias

onnittelemme 20-vuotiasta

Samat rohkeat, kauaskantoisia unelmia omaavat naiset, jotka perustivat Käpyrinteen, saivat aikaan myös Työläisnaisen—Toveritar—Tulevaisuuden, tosin 32 vuotta aikaisemmin. Tulevaisuus on ollut heidän ajatustensa tulkkina kaikkina näinä vuosikymmeninä ja tänä päivänä se uudenaikaisena, ajatuksista rikkaana, pystyy tyydyttämään vaativankin lukijan maun.

Aikakauslehti

Tulevaisuus

Helsinki — Paasivuorenkatu 5

OP

Hyviä ohjelmia

erilaisiin juhlatilaisuuksiin

suunnittelee ja järjestää

OHJELMAPALVELU ry

Kaivokatu 8 — Helsinki

Vaihde 13 551

haka

-merkki takaa

asuintalojen
viihtyisyyden
asiallisuuden ja
hyvän työn

HELSINGIN
ASUNTOKESKUSKUNTA

HAKA

HÄMEENTIE 68

Jonotuslistalla lähes 300 nimeä

Käpyrinteen johtajattarena on vuoden 1953 loppupuolelta lukien toiminut rouva Irja Hillas. Hänellä on todella suuri perhe huollettavanaan ja lisäjäseniä tähän perhekuntaan on jatkuvasti tulossa. Niinpä rouva Hillas kertookin, että koti aukaisemisestaan alkaen on ollut jatkuvasti täynnä.

Ensimmäiset asukkaat tulivat Käpyrinteeseen helmikuun 1 pnä 1952 Anni-kodista. Tuota pikaa olivat kaikki kodin asuinhuoneet saaneet ensimmäiset asukkaansa ja perhekunnan määrä hoitohenkilökunta mukaanluettuna nousi toiselle sadalle. Vaikka pystymme tarjoamaan kodin sadalle vanhukselle jäi heti aluksi enemmän kuin toinen puoli halukkaista kotimme ulkopuolelle. Jonotuslistalla on jatkuvasti ollut lähes 300 nimeä, joten kodin tarpeellisuutta ei kenenkään tarvinne epäillä.

Kodin johtajatar, rouva Irja Hillas.

Viime vuoden loppuun mennessä on kotiin tullut kaikkiaan 210 vanhusta, joista muutamat suoraan sairasosastollemme. Ensimmäisiä asukkaita on kodissa vielä 46. Asukkaitten keski-ikä on useina vuosina lähennellyt 74 vuotta ja viime vuoden aikana tämä sitten ylitettiin keski-iän noustessa 74,5 vuoteen. Vanhin perheemme jäsenistä täyttää tänä vuonna 90. Eri vuosien hoitopäivämäärät pysyttelevät luonnollisesti verrattain tasaisina ja niinpä niitä esim. viime vuonna kertyi 36.174.

Kodin olemassaolon aikana ovat täältä muuttaneet pois vain hyvin harvat. Syynä useimmissa tapauksissa on ollut muutto lasten luo, jotka ovat saaneet sellaisen asunnon, mihin vanhuksetkin voidaan sijoittaa. Pysyvään sairaalahoitoon on niinikään siirtynyt alun toistakymmentä vanhusta. Kuoleman kautta on kodista v:sta 1952 lähtien poistunut 62.

Yleensä tuntuvat vanhukset olevan tyytyväisiä täällä oloonsa. Sopeutumisvaikeuksia silloin tällöin eräitten kohdalla ilmenee, mutta sehän on varsin luonnollista. Kahden, omat tapansa ja tottumuksensa säilyttävän vanhuksen ei suinkaan aina ole helppoa sopeutua asumaan samassa huoneessa, toisten taas tullessa

toimeen erityisen hyvin. Tällaisia kahden hengen huoneita meillä on 19, yhden hengen 46.

Asukkaat ovat täysihoidossa, lukuunottamatta ns. omavaraispuolta missä on kahdeksan huonetta. Täysihoidosta maksavat yhden hengen huoneessa asuvat 16.000, kahden hengen huoneessa 14.000 ja sairasosastolla 18.000 mk kuukaudessa. Useimmat vanhuksista suorittavat tämän eläkkeestään tai eläkkeestään ja säästöistään, lapset avustavat niinikään monia ja huoltolautakunnan turvin asuu kodissa tällä hetkellä toistakymmentä vanhusta.

Kuten sanottu, pystyy koti huolehtimaan sadasta vanhuksesta, joka ei tunnu likimainkaan täyttävän puutetta, mikä yksinomaan Helsinginkin kohdalla ilmenee. Kiitollisina ja suurella myötätunnolla seuraavatkin varmaan kaikki tämän kodin asukkaat niitä ponnistuksia, joita vapaaehtoisen työn avulla jatkuvasti tehdään vanhusten asunto-olojen parantamiseksi.

Valitut raaka-aineet
ja yli 35 vuoden valmistuskokemus takaavat
VALTIO
HERKKUMARGARIININ
laadun.

VALTION MARGARIINITEHDAS
Postilokero 177 • Puh. 77 14 11

LIIKELIITON LOMAKESKUS r.y.
suosittelee lomanviettopaikkaansa Tyrvännössä kauniin Vanajaveden rannalla.
Auki ympäri vuoden.
Liikeliiton jäsenille jäsen- ja perhealennuksia.

Vesi- ja lämpöjohtoliike
OY TERMO
Helsinki – Pietarinkatu 12
Puh. 33 981, 62 60 45

Tämä merkki
muistuttaa Teitä OTK:n ja kuluttajain yhteisestä työstä tavaran laadun hyväksi

OSUUSTUKKUKAUPPA

MENESTYSTÄ TYÖLLENNE TOIVOTTAEN
Liha- ja Vihannestukku
A. J. AARNIO OY
Helsinki – Pääskylänkatu 5

SUOMEN METALLITYÖVÄEN LIITTO
Viherniemenkatu 5
Puhelin vaihde 70 570

Päiväkahvilta palattua luistaa juttu mukavasti naistenkerroksen seurusteluhuoneessa.

Tyytyväisyyttä ja iloista mieltä

Valoisuus, viihtyisyys ja leppoisa rauhallisuus suorastaan tulvivat kiireistä vierailijaa vastaan tämän astuessa Käpyrinteen ovesta sisään. Vasta tässä, eteisessä, kanarialintujen iloisen viserryksen kantautuessa ilmavan aulan kirjasto- ja seurustelunurkkauksesta, tulija huomaa, että ulkona on mitä kaunein keväinen ilma ja että kiire tällaisena päivänä ja tänä hetkenä on pahasta.

On päiväkahvin aika ja ruokasalissa rupatellaan rattoisasti. Mikä olisikaan siis sopivampi aika sekaantua keskusteluun ja udella mielipiteitä siitä, millaista on elää ja asua tällaisessa talossa. Pian onkin koossa keskusteluryhmä, joka siirtyy "istumaan mukavammin" seurustelunurkkaukseen. Ryhmän muodostavat 72-vuotias Hilma Apila, 82-vuotias Olga Pettersson, 73-vuotias Selma Huttunen, 75-vuotias Anna Järvinen, 71-vuotias Olga Täck, 75-vuotias Elias Frost ja 80-vuotias Hannes Seppälä.

— Saankos minä aloittaa, saunavuoroni näet alkaa pian, sanoo Hannes Seppälä ja luonnollisesti hänelle tämä lupa myönnettiin.

— Minun täytyy sanoa, että minulla on ollut täällä sopeutumisvaikeuksia, mutta tällä hetkellä tuntuu jo menevän oikein mukavasti. Tulin tänne vasta viime kesänä ja jouduin aluksi asumaan kahden hengen huoneessa. Tämähän se minua huolestuttikin, sillä olen tottunut liikkumaan ja elämään täysin vapaasti ja nyt oli sopeuduttava määrättyihin uomiin. En sano, että tämä on kodin vika, vaan se johtuu luonteestani, ennenkaikkea siitä, etten vielä

ole tottunut vanhuuteen. Olosuhteet ovat kuitenkin vaikuttaneet siihen, että minun on parempi nyt jo olla täällä kuin yksinäni maailmalla, joten asiallisesti ottaen pitäisi kaiken olla hyvin.

— Olen koko ikäni ollut innokas sosiaalinen toiminnan tukija ja niinpä tunnenkin erityistä mielihyvää, että tällainen koti on saatu aikaan. Muistan, miten me nuorina toveripiirissä teimme suunnitelmia lukuisten epäkohtien parantamiseksi ja olimme vakaassa uskossa, että ne myös pian toteutuvat. Hieman varttuneempina jo myönsimme, ettei kehitys kulje aivan omien ajatustemme nopeudella ja että saattaa kulua satakin vuotta ennenkuin jotkut toiveista toteutuvat. Tällä hetkellä täytyy kuitenkin todeta, että loppujen lopuksi tällä sosiaalisella sarallakin on edetty verraten nopeasti. Tämän tietysti pitäisi tuoda tyytyväisyyttä mieliimme, niinkuin tietysti tuokin, mutta siitä huolimatta pientä purnaamistakin aina löytyy. Ihminenhän, ainakin hyvin moni, nyt kertakaikkiaan on sellainen ja eipä suinkaan se niin pahastakaan ole.

Kodin "alkuasukkaista" ovat mukana Hilma Apila, Anna Järvinen ja Olga Täck, jotka muuttivat Käpyrinteeseen Anni-kodista. Niinpä sitten suoritetaankin vertailua vanhan ja uuden välillä. Hilma Apila toteaa vanhan kodin olleen kodikkaamman johtuen siitä, että koti oli pieni ja asukkaita korkeintaan 10. Täällä kuitenkin ovat monet nykyajan mukavuudet, jotka Anni-kodista täysin puuttuivat.

— Mielestäni on elämäni järjestynyt oikein hyvin. Minulla on kaunis huone, jonka olen voinut kalustaa oman mieleni mukaisesti ja ympärillä monia hauskoja ihmisiä. Kyläpaikoista ei siis ole puutetta eikä pienistä juhlahetkistäkään, sillä riittäähän tällaisessa talossa esim. nimi- ja syntymäpäiväkestejä vaikka missä määrin.

— Muistan, miten oli sekä mukava että jännittävä se päivä, jolloin tänne muutettiin, kertoo Anna Järvinen. Kaikki oli valoisaa ja kiiltävää ja valokuvaajat olivat jo ovella vas-

Henki- ja sairausvakuutus

jokaiselle nimenomaan KANSASTA, jolla on valtioneuvoston vahvistamat

MAAN HALVIMMAT VAKUUTUSMAKSUT

Kuolemantapauksessa suoritetaan edunsaajalle vakuutussumman lisäksi, sosiaaliministeriön KANSALLE vuodelle 1959 vahvistaman voitonjaon perusteella, 20 % varsinaisesta henkivakuutussummasta.

KANSA-YHTIÖT

HENKI-, PALO-, TAPATURMA- JA AUTOVAKUUTUKSIA

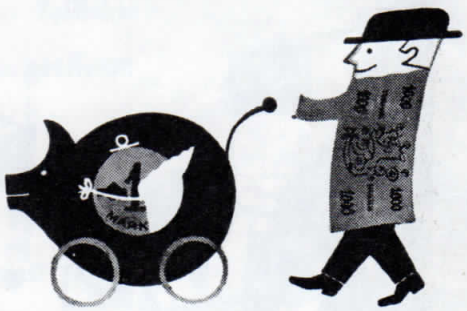

Vähässä paljon alku

Helsingin Työväen SÄÄSTÖPANKKI

tassa. Aika on ensimmäisestä päivästä alkaen kulunut vähän liiankin hyvin. Aluksi kävin vielä työssä, mutta nyt en enää. Olen innokas lukija ja sanomalehtien sekä kirjojen parissa kuluukin pitkät tovit. Pientä hääräämistä riittää ihme kyllä koko päiväksi, joten pitkästymisen tunteesta en tähän mennessä ole tarvinnut kärsiä. Kun on valoisa, lämmin huone, mukava asuintoveri ja hyvä ruoka, niin eikös teidänkin mielestänne kaikki ole hyvin! Ainoa mitä odottaisin on, että kuorot kävisivät meitä viihdyttämässä nykyistä useammin. Täytyy vielä sanoa, että kyllä maailma on mennyt huimaavasti eteenpäin minunkin nuoruudestani. Nuorena tyttönä muistan usein vanhuksia katsellessani ajatelleeni, miten kamalaa on, jos minäkin kerran joudun menemään vaivastalolle. Tämä suru oli kohdallani aivan turha.

Olga Täck, joka aiemmin oli kaupungin palveluksessa, kertoo suunnitelleensa vanhuuden päiviksi oman pienen asunnon ostoa. — Toisin kuitenkin on käynyt, mutta en ole siitä lainkaan harmissani. Täällä saa astua valmiiseen ruokapöytään, voi ottaa vastaan henkilökohtaisia vieraita ja kaikenlainen apu on tarpeen tullen lähellä. Yksin asumaan ei minusta varmaan enää olisi eikä tämmöinen ajatus muutenkaan miellytä.

Talon verraten uusia asukkaita on Olga Petterson, joka kuitenkin on jo ehtinyt kiintyä ja kotiutua tänne erittäin hyvin. — Täällä on niin kovin rauhallista ja asuintoverini kanssa on sopu ollut täydellinen. Mielestäni on mukavaa, että meitä asuu samassa huoneessa kaksi. Aika kuluu rattoisasti ja onpa sitten peräänkatsojakin aina lähistöllä.

Omavaraispuolella kodin avaamisesta alkaen asunut Selma Huttunen on istunut kovin hiljaa ja kuunnellut toisten tarinointia. Juuri kun olen aiheissa kääntyä hänen puoleensa tuleekin

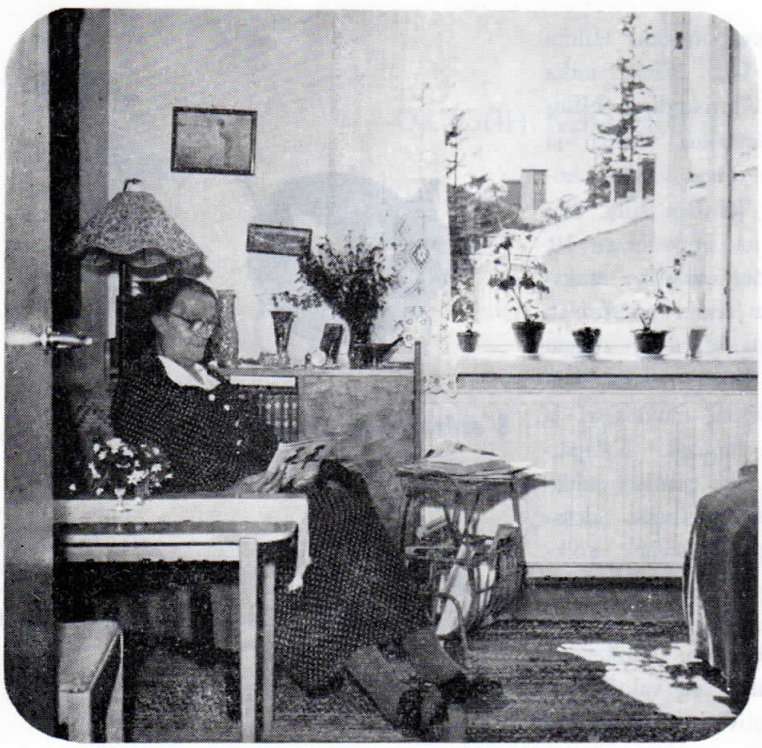

Varsin monet kodin asukkaista ovat kalustaneet huoneensa omilla huonekaluilla. Niinpä ne sitten ovatkin viihtyisiä ja yksilöllisiä. Näkymä on neiti Hilma Apilan sievästä asunnosta.

Eräs kodin ensimmäisistä asukkaista, neiti Anna Järvinen purkamassa matkalaukkuaan tulopäivänään, mikä tapahtui 1. 2. 1952.

hänelle kiire, sillä "vieraat odottavat ja kahvipannu täytyy laittaa liedelle". — Kiitollinen minä olen, elämäni on täällä käynyt oikein mukavaksi, ehtii hän kuitenkin lähtiessään lausua.

Elias Frost on vaimonsa kanssa asunut yli seitsemän vuotta Käpyrinteessä ja toteaa, että "kukaties meitä ei enää tässä maailmassa olisikaan, jos olisimme joutuneet asumaan muualla".

— Tässä talossa ei anneta kuollakaan. Kun kipua ilmenee kuljetetaan heti lääkäriin ja sitten taas tuodaan terveenä takaisin. Kyllä minun mielestäni meidän elämämme ei voi tulla tästä paremmaksi. Saa mennä nukkumaan koska haluaa ja saa nousta ylös silloin kun huvittaa. On ruokaa, puhtautta ja lämpöä. Ainoa mistä minä tässä talossa voin antaa moitteita on se, että ruokaa tarjotaan liian paljon ja liian tiheästi. Mutta omapa oikeastaan on sekin asia, sillä eihän ketään sentään pakolla syötetä.

Valoisa ja viihtyisä on Käpyrinne ulkoasultaan, valoa ja viihtyisyyttä tapaa runsaasti myös asukkaitten mielissä. Niinpä sitten "punaisen sydämen talo" sykkii lämpöä laajalti kodin ulkopuolellekin.

Sydämelliset kiitokset

kaikille
ilmoittajille
työtämme
kohtaan
osoitetusta
tuesta

VANHOJEN
HUOLTO ry

Näkötarkastus on Teillekin tarpeellinen

TIESITTEKÖ, että joka toisella ihmisellä on näkövika?

TIESITTEKÖ, että näkötarkastus olisi **jokaiselle** suoritettava joka toinen vuosi?

TIESITTEKÖ, että näkötarkastus Instrumentariumissa on maksuton?

TIESITTEKÖ, että kesäaikana saatte silmälasit nopeasti, kun ei ole ruuhkaa?

INSTRUMENTARIUM
1900

Pääliike Aleksanterinkatu 15 — Kaivotalo, Kaivokatu 10 — Mannerheimintie 53 — Hämeentie 23 — Iso-Roobertinkatu 20—22

Sosiaalisen mielen sävyttämää työtä

Kyllä aika voi sitten kulua nopeasti. Tuntuu kuin olisi vierähtänyt vain hetkinen siitä, kun vanhainkotiajatuksen innoittamina perustimme kannatusyhdistyksen ja kuitenkin siitä on kulunut jo runsaat 20 vuotta. Toisaalta tuohon ajanjaksoon mahtuu äärettömän paljon suuria tapahtumia, vaikka niitä katselisi niinkin pienestä kuin kannatusyhdistyksemme näkökulmasta. Tällaisin miettein aloittaa keskustelutuokion rouva Linnea V a l k a m a, joka Vanhainkodin Kannatusyhdistyksen perustavasta kokouksesta lähtien on toiminut yhdistyksen sihteerinä.

Linnea Valkama.

Alusta alkaen, ja oikeastaan hivenen aiemminkin, on yhdistyksemme parissa jouduttu päähuomio kiinnittämään taloudellisiin kysymyksiin. Itsenäisen yhdistyksen perustamista v. 1938 edelsi Helsingin Sos.-dem. Naisyhdistyksen piirissä toiminut vanhainkotitoimikunta, jolle oli myönnetty lupa myydä 25.000 kpl yhden markan hintaista paperikukkaa vanhainkotirahaston hyväksi. Tätä kukkaa sitten kaupattiinkin pidemmän aikaa, mutta verraten heikoin tuloksin. Alku ei siten näyttänyt lupaavalta, mutta eiväthän naiset helposti lannistu. Pyrittiin keksimään ja keksittiinkin uusia keräysmuotoja ja edettiin määrätietoisesti ensimmäiseen tavoitteeseen vuokrahuoneiston hankintaan kodittomille vanhuksille. Jo vuoden 1939 loppupuolella oli varoja koossa siinä määrin, että tällaista huoneistoa ryhdyttiin katselemaan. Sota kuitenkin esti suunnitelmien toteuttamisen, mutta kodin hankkiminen ei kuitenkaan siirtynyt pidemmälle kuin seuraavaan syksyyn.

Marraskuun 13 pnä 1940 pidettiin Anni-Kodin vaatimattomat avajaiset ja siitä lähtien on yhdistyksellämme ollut näkyvät toimintakohteet. Työ muutti luonnettaan, sillä vaikeuksien sattuessa ei voitu jäädä odottamaan parempaa aikaa, oli pakko yrittää eteenpäin. Ja näinhän tehtiinkin, sillä olihan vanhainkotiyhdistyksen menestyksestä vastuussa useat sellaiset naiset, jotka jo vuosikymmenien ajan olivat tottuneet taistelemaan vaikeuksia vastaan.

Anni-kodin ensimmäisiksi asukkaiksi hyväksyttiin Alina Virtanen, Matilda Hyrkäs, Salme Hakkarainen, Maria Vahrman, Cecilia

Gummerus, Emilia Järvinen ja Maria Hakulinen. Nuorin heistä oli 69-vuotias, vanhin 86-vuotias.

Vuosi vuodelta keskittyivät kokousten puheenvuorot ja päätökset varojen hankkimiseksi kodin ylläpitokustannusten peittämiseksi, sillä vähävaraisilta vanhuksilta ei katsottu voitavan ottaa edes hoitokustannuksia vastaavia summia. Keräyksillä, lahjoituksilla, arpajaisilla, ompelukerhon myyjäistuloilla jne. kartutettiin kuitenkin kodin kassaa niin, että toimeen jatkuvasti tultiin. Ompelukerho, joka nyt myöhempinä vuosina on toiminut erittäin ansiokkaasti ja laajentanut toimintaansa Käpyrinteen Ystävät-nimisenä, ei tarveaineiden puutteen vuoksi voinut eräinä vuosina toimia ollenkaan.

Anni-kodin avattua ovensa osoittautui se heti, kuten arvata saattoi, aivan liian pieneksi ja haave omasta vanhainkotitalosta sai yhdistyksen parissa voimakasta jalansijaa. Niinpä sitten perustettiinkin rakennusrahasto, jota ryhdyttiin kartuttamaan mm. arpajaisilla. Vuonna 1948 sai yhdistyksemme kaupungilta tontin nykyistä Käpyrinnettä varten, mutta vasta 1950 voitiin varsinaiset rakennustyöt alkaa.

Vanhainkodin Kannatusyhdistyksen, nykyisen Vanhojen Huollon jäsenmäärä on aina ollut verraten pieni, mutta se on ollut erittäin uskollinen ja todella kiintynyt yhdistykseensä. Tästä ja ennenkaikkea siitä, että yhdistyksen johdossa ovat alusta alkaen olleet henkilöt, jotka voimiaan säästämättä ovat ponnistelleet aivan mahdottomilta näyttäneiden vaikeuksien yli, me tänään voimme olla erittäin kiitollisia.

Vuosien varrella on yhdistyksen johtokunnassa tapahtunut verraten vähän muutoksia. Puheenjohtajina ovat toimineet vv. 1938—43 Anni Huotari, vv. 1943—53 Ida Aalle-Teljo ja v:sta 1954 lähtien Martta Salmela-Järvinen, joka perustamisesta alkaen on kuulunut johtokuntaan ollen ennen nykyistä tehtäväänsä varapuheenjohtajana. Yhdistyksen sihteerin tehtävät ovat alusta alkaen olleet minun huolenani. Johtokunnan jäseninä edellämainittujen lisäksi ovat toimineet Olga Rantinen, Hilda Aalto, Elli Nurminen, Elin Vaahtera, Edith Stolt, Olga Tainio, Edla Vuori, Aili Lindström, Tyyne Leivo-Larsson, Martta Kulonen, Kerttu Hiltunen, Terttu Salminen ja Maija Vuoristo. Nykyisen johtokunnan muodostavat Martta Salmela-Järvinen puheenjohtajana, Elli Nurminen varapuheenjohtajana, Linnea Valkama sihteerinä, Aili Lindström varasihteerinä, Kerttu Hiltunen jäsenkirjurina sekä jäseninä Terttu Salminen, Maija Vuoristo ja Martta Kulonen.

Henkilökunnan keskuudessakin ovat muutokset olleet verraten vähäisiä. Anni-kodin emäntänä toimi aluksi Hilja Kiiski ja vuoden 1942 lopusta lukien aina Käpyrinteeseen muuttoon saakka Hilma Apila. Käpyrinteen valmistuttua valittiin johtajattareksi Kirsti Rahtu, joka hoiti tätä tehtävää runsaan vuoden, minkä jälkeen johtajattareksi tuli Irja Hillas. Henkilökuntaan kuuluu tällä hetkellä 16 henkeä ja lisäksi kolme osapäivätyöntekijää.

Erittäin suuri merkitys kodille on ollut ja on edelleen Käpyrinteen Ystävät-toimikunnalla, joka monin tavoin uurastaa kodin hyväksi. Tämä toimikunta, johon kuuluvat Maija Vuoristo puheenjohtajana sekä jäseninä Elma Eerikäinen, Signe Lahtinen, Kerttu Hiltunen, Terttu Huotari, Terttu Salminen, Anna Thamm, Kaisu Viitanen, Alli Sinilaine, Raakel Lehtokoski, Regina Ilvonen, Hilda Aalto ja Aili Lindström, on viime vuosina järjestänyt säännöllisesti mm. kotikutsuja kooten niitten avulla huomattavia summia. Työilloissa on valmistunut suuret määrät käsitöitä, jotka myyjäisissä ovat olleet erittäin haluttuja. Tämä toimikunta on myös järjestänyt kodin asukkaille varsin monia viihtyisiä ohjelmailtoja.

Vanhojen Huollon siirtyessä toiminnassaan uudelle vuosikymmenelle olisi onnellista, jos sen piirissä jatkuvasti työskentelisivät sellaiset sosiaalisen mielen omaavat voimat kuin tähän asti.

Pienen punaisen sydämen talo

Esitetty Käpyrinteen vihkiäisjuhlassa
26. 3. 1952.

I.

Naisten silmät kauas näki
kuinka kärsi vanha väki
niinkuin koito syksyn lehti
moni, joka iltaan ehti.

Naisen sydäntä se särki.
Haastoi sydämelle järki:
Koti pystyyn koditonten,
turvalinna turvatonten!

Naisten kädet nopsaan nousi
niinkuin jännitetty jousi.
Usko, toivo oli myötä.
Enin auttoi rakkaus työtä.

Sanotaanhan: nainen mitä
tahtoo, Jumalakin sitä
tahtoo. Naiset tahtoi talon.
Jumala myös tahtoi talon.

Tässä nyt se naisten talo
yllään kirkas kevätvalo.
Rohkeudesta vielä siitä
kansakunta heitä kiitä.

II.

Ruotivanhus, huutolainen
enää mustat muistot vainen,
joista joku kertoo kammoin,
ajan virran viemät ammoin.
Uusi päivä yli maan
kylvää kevätkultiaan.

Miten huolta, ahdistusta
silti vielä liiaks' lie.
Murhetta ja vaikerrusta
heikon, turvattoman tie.
Taivaan linnullakin pesä
oma, lämmin, turvainen,
mutta oli talvi, kesä
moni lapsi inehmon
köyhä koito koditon
vilua ja nälkää nähden
alla tylyn Pohjantähden.

Käsiä ja sydämiä,
jotka kutsuu auttamaan
avutonta, turvaa tuomaan,
käydä, jotka rohkenee
kotilieden lämmön luomaan,
onko ehkä ollenkaan?
Kysynetkö? Näe etkö?

Varhaisenko kevään ihmeen
vaiko päivän kultavihmeen
luoman fata morganan
kunnahalle nousseheksi
tänäpänä silmäs keksi
niinkuin kodin kutsuvan
alla lipun liehuvan?
Itketkö? Vai hymyiletkö?

Sydän, pieni punasydän
naisen sydän, ihmissydän
ihmeen tämän aikaansai.
Kuulitte sen kaikki kai!
Nyt siis vuoro talon, vai?

III.

Muinen hyvät haltiat
lapsen kehdon ääreen toivat
kumminlahjat kalleimmat,
tuen, avun tielle toivat.

Entä kummit nämä näin,
jotka täyttää tasapäin
kastetalon juhlahuoneen.
Mitä nähdään heidän tuoneen?
Samat lahjat toivat he,
mitä sadun kummit ne:
Usko, toivo aina myötä!
Enin auttaa rakkaus työtä.

———

Maailman tuhannet surut ja huolet
tänne ei tunkea saa!
Eivätkä muut elon arkiset puolet,
arkipyyteet ja arkimieli,
arkisärmät ja arkikieli,
vieraita kehnoja, kuokkavieraita,
vaarantaisivat rauhan vaan,
siksi niitä ei kutsutakaan,
eikä ne rohkenekaan.

Ole näin sinä iloisten ukkojen talo
työn helteestä, vilusta tullehien
luo liden lämpöisen, turvallisen.
Ole näin sinä iloisten mummujen talo,
yhä herttaisten, hymyhuulien,
vaikka saivatkin kestää jos mitä ken.
Talo kerrankin ihmisten onnellisten.

IV.

Ikäkaudenkin, niin tosi-onnellisen!
Ne laulavat hymnejä nuoruuden
ja Panin huilun ja kaiken sen
mikä kiehtoo päivinä toukokuun
sydänparkamme hulluun haaveiluun
Toki syksyn seesteinen kirkkaus,
ens' lumen viileä valkeus
tuo sieluusi suuren sunnuntain
ja jälkeen myrskyjen meuruavain
kotivalkama siintää, liki jo lie,
ja kuin virrantyventä pursi vie.

Ja siinäpä sitten purressaan
on kuin kulkis muistojen puistossaan,
ja muiston ruusu on ruusu armain
ja muiston kantele kaunein, parhain
tai kenties hyminä sfäärien
unen, valveen soi läpi hiljainen
ja lähellä taivasta taivainen . . .

Ja niinkuin sadussa sanotaan
He elämänsä loppuun asti
näin elivät onnessaan
oman linnansa rauhassa turvaisasti.
Pienen punaisen sydämen suuressa talossa.
Nyt loistavan sydänten-juhlansa
ja kevätpäivän kultavalossa.

LYYLI TAKKI

-yön täydeltä tervettä unta

UNILÄÄKE

iäkkäille henkilöille

Unevan vaikutusaika on enintään 12 tuntia

— se vaikuttaa keskushermoston kautta, eikä sillä ole mitään haitallisia sivuvaikutuksia.

Sisältää myös koffeiinia ...
Sopivan määrän koffeiinia sisältävänä Uneva voi sillä tavoin ehkäistä vanhemmilla henkilöillä yöllisen verenpaineen alenemista, joka seikka juuri aiheuttaa unettomuutta.

... ja särkyä lievittäviä aineita

ORION

Uneva eliminoi myös unentuloa häiritseviä särkyjä sisältämällä pienen määrän kodeiinia ja fenasetiinia.
Pakkaukset: 6 ja 15 tabl.

Ilman reseptiä.

Kun olemme nuoria
teemme työtä
asioimme
matkustamme
asumme
Hotelli Ursulassa

Kun olemme vanhoja
tapaamme ehkä
Käpyrinteessä

Oy Ursula toimii
Vanhojen Huolto r.y:n
hyväksi

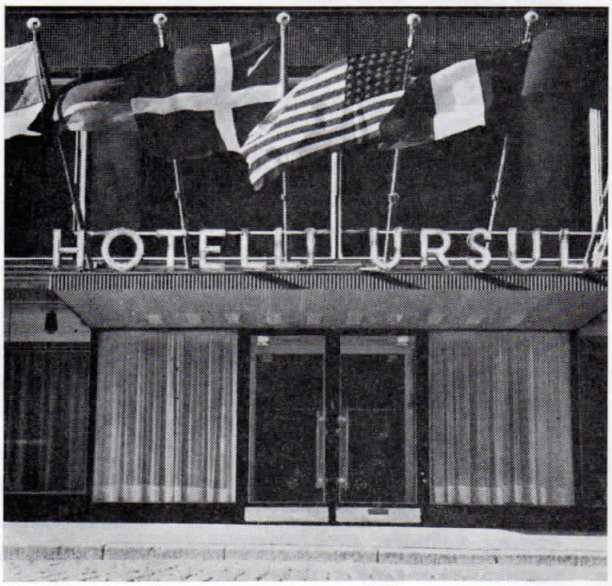

HOTELLI URSULA

Helsinki · Paasivuorenkatu 1 · Puh. 70 311

Tässä Teille onnenpaukku!

Juuri tänä keväänä uskomme, että arpaonnikin hymyilee kilpaa auringon kanssa. Sen takia juuri nyt on paras aika ostaa PAUKKU-arpa, hyvän onnen ja runsaiden voittojen arpa!

3 autoa, 70 mopedia, sähköompelukoneita, naisten kultakelloja, hopealusikoita, selvää rahaa 2 tonnin määriin asti ym. ym.

Tällaisia onnenpaukkuja tarjoaa PAUKKU-arpa yli 21 miljoonan arvosta. Ja voiton saattaa hyväonninen saada aivan ilmaiseksikin, koska 50, 60 ja 75 markan hintaisten arpojen joukkoon on sekoitettu paljon ilmaisia arpoja. Runsaasti joka neljäs arpa voittaa ja varmasti ilman voittoja jäävät vain ne, jotka eivät ole ostaneet PAUKKU-arpoja!

Aivan erikoinen syy PAUKKU-arpojen ostamiseen on arpajaisten hyvä tarkoitus. Järjestäjinä ovat Sos.-dem. Naisliitto r.y., Ensi Kotien Liitto r.y., Äitien Lomahuolto r.y., Koteja Vanhuksille r.y. ja Kotineuvontaliitto r.y.

Kukapa ei haluaisi tukea näiden järjestöjen arvokkaita pyrkimyksiä. Ja arpoja ostamalla sekä edelleen myymällä tämä käy kätevästi – saattaapa siinä vielä itsekin saada hyvän asian auttamisesta palkinnokseen onnenpaukun!
Järjestöjenne toimihenkilöiltä saatte lisätitoja arpajaisista.

Arpajaiset hoitaa: **KANSAN PIKA-ARPAJAISET r.y.**

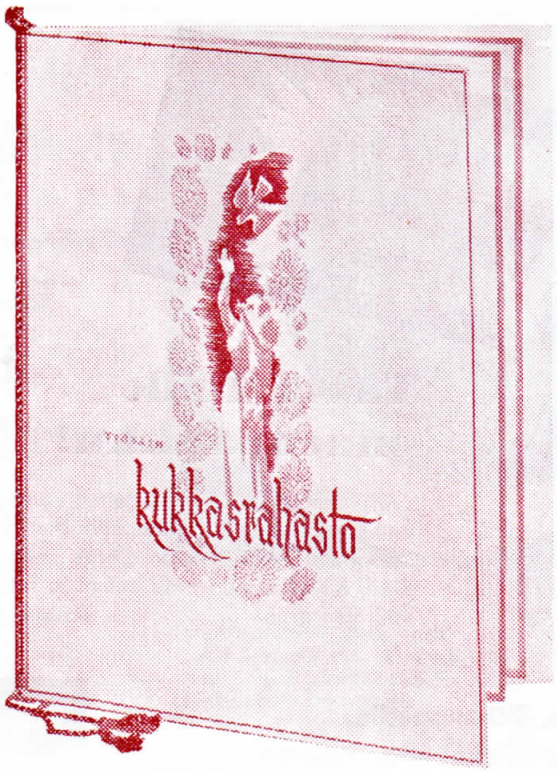

Ilon ja surun juhliin
kuihtuvien kukkasten asemasta
muistona säilyvä
aistikas adressi.

Myös Käpyrinteen hyväksi

myydään Työväen Kukkasrahaston surunvalittelu- ja onnitteluadresseja.

Adresseja myyvät eri puolilla maata edistysmieliset osuuskaupat, työväen sanomalehtien konttorit, työväen säästöpankit, useat kirja- ja paperikaupat ja sos.dem. järjestöjen asiamiehet.
Adressien myyntitulot käytetään lasten ja vanhusten hyväksi tukemalla Ensi Kotien Liiton ja Koteja Vanhuksille-liiton työtä.
Adressien perusmaksu on 400 mk.
Lisämaksua vastaan tekstataan ja lähetetään juhlapaikkaan sekä myydään korukansioita päätoimistossa Helsingissä

TYÖVÄEN KUKKASRAHASTO

Helsinki · Paasivuorenkatu 5 · Puhelin 77 29 86

Helsinki 1959 Kohopaino Oy